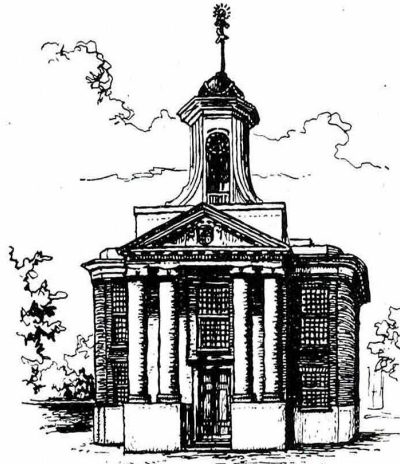

„De Wessaner“

Uitgave van de „Westzaanse Gemeenschap“

2e jaargang nr. 1
27 januari 1986

Redactie:
Raadhuisstraat 18
Administratie:
Burg. Verstegeenstr. 76
Bankrelatie:
Rabobank Westzaan
Rek. nr. 37.01.23.506
Gironr. bank: 355379

Houthandel Rote honderd jaar

Op 6 februari 1886 legde Pieter Rot via zijn handkar met brandhout, onbewust wat er later nog zou volgen, de grondslag voor het bedrijf, dat de volgende maand het eeuwfeest viert. Hij haakte daarbij in op de in die jaren in gang gezette industriële revolutie, welke zich rondom de Zaan en het Noordzeekanaal, mede dankzij de stoommachine ontwikkelde. De oude heer Rot ontpopte zich als een bijzonder zakenman en het bedrijf groeide en bloeide mede door de nakomelingen, die ook hun hart aan de zaak verpandden. De naam Rot werd een begrip in het gehele land. Er werd hoofdzakelijk vuren en grenen hout verhandeld, dat vanuit Skandinavië werd aangevoerd.

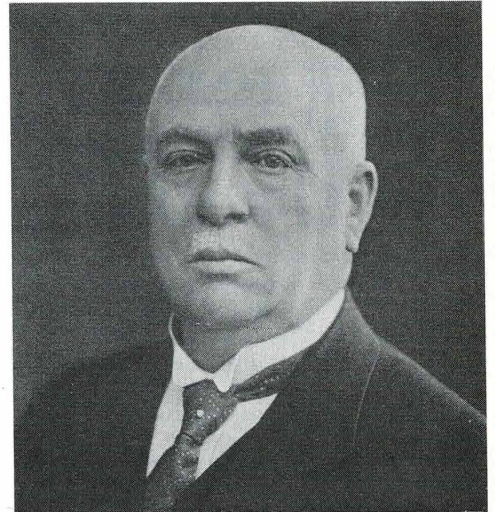
Groter assortiment

Mede onder invloed van de oorlog kwamen er andere bouwmethoden en speciaal het toepassen van beton betekende voor de gehele branche een gevoelige tik. Om te overleven moest het assortiment met hard-, plaathout en andere bouwstoffen worden uitgebreid. De naam Rot had plaats gemaakt voor Rote en het bedrijf kreeg meer armslag door het oprichten van filialen in Den Haag, Breda, Hilversum, Heemstede, Arnhem, Eindhoven en Rotterdam. Inmiddels was een fusie aangegaan en kwam het bedrijf onder Engelse leiding. Van de oorspronkelijke familie Rote is alleen nog W.J. Rote in

de top vertegenwoordigd. In de loop der jaren heeft men ook de markt der doehet-zelvers betreden en momenteel worden twaalf Bouwvaria bouwmarkten geëxploiteerd, welke in het gehele land zijn gevestigd.

Nog in Westzaan

Het complex in Westzaan heeft in de loop der jaren veel veranderingen ondergaan. Het bedrijf is nu ten oosten van het Zuideinde geconcentreerd en waar eens dekschuit, rolbank en schootsvel de meest gebruikte artikelen waren, rijdt nu de loopkraan en de heftruck. Na het verdwijnen van de gezichtsbepalende

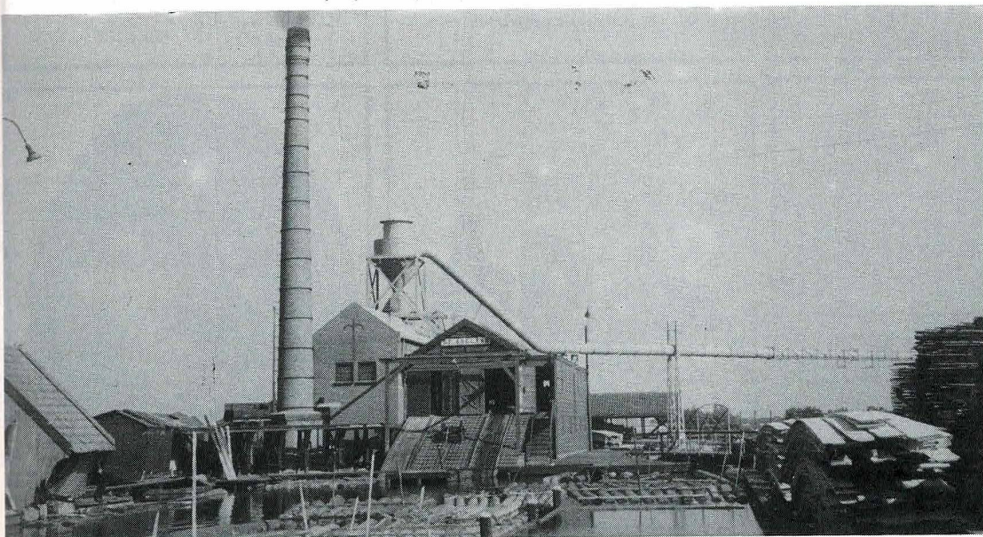

P. ROT C.Z., 1865-1930

balkenzagerij De Adelaar werd nu de grote schaverij de blikvanger. Hier maakt men ook onderdelen voor kant en klaar gemaakte spanten. Moderne bedrijfsvoering, noodzakelijk voor het voortzetten van het bedrijf, kost arbeidsplaatsen en daaraan is ook Rote b.v. niet ontkomen. In onze plaatselijke vestiging werken zestig personeelsleden.

Een eeuw Rot[e]

In dit nummer besteden wij speciale aandacht aan het honderdjarig bestaan van houthandel Rote Westzaan b.v. Een bedrijf dat vooral in de eerste zestig jaar van het bestaan zijn stempel drukte op het dorpsleven in het algemeen en het sociaal-kultureel reilen en zeilen van het zuidelijk deel van Westzaan in het bijzonder. Naast een jubileum-artikel zijn ook onze vaste rubrieken Spiegel van de Maand en Aan de Regel aan dit gebeuren gewijd.

Balkenzagerij De Adelaar, gebouwd in 1900

dubbel goud
in het hout

Spiegel van de maand

Het succes van houthandel Rot werd mede bepaald door het sociale klimaat want "baas en werkvolk" voelden zich zeer met elkaar verbonden. Allen behoorden tot de Gereformeerde Kerk en deze eenheid was er oorzaak van dat de roerige jaren van deze eeuw zonder grote schade werden gepasseerd. De houtstakingen gingen aan de firma Rot voorbij en dat kwam niet alleen omdat er van de preekstoel werd verteld dat staken zondig was. Het beleid en medeleven van de familie Rot met het personeel en hun gezinnen vormde de basis van een goede samenleving. Iedereen kreeg met nieuwjaar een aandeel in de winst terwijl ook brandstoffen en voedselpakketten werden uitgereikt. Vóór de eerste wereldoorlog maakten baas en personeel een jaarlijks reisje met Arnhem als een geliefde pleisterplaats, waar men ook wel eens een nacht overbleef. En dat was voor die tijd al iets bijzonders.

In 1897 wordt Pieter Rot tot lid van de gemeenteraad gekozen en dit was een onverwachte gebeurtenis, daar de A.R. partij in Westzaan slechts een kleine aanhanger had. Pieter Rot stond bekend als een rechtvaardig mens en hierdoor werd hij ook door andersdenkenden gekozen. "Ora et Labora" was zijn lijfspreuk en hij hield zich als weinigen aan het advies van bidden en werken. Op 14 december 1930 stierf de stichter van het bedrijf in Overveen, waar hij sinds 1920 woonde. Zijn oudste knechten droegen hem in Westzaan ten grave. Drie van de vijf zonen waren hem reeds opgevolgd en zetten het bedrijf voort.

Beleid ging door

Oude heer Piet, zoals hij door zijn personeel zo graag werd genoemd, heeft het nog beleefd, dat de nieuwe kerk aan de Groene Jagerstraat compleet met toren en orgel kon worden afgeleverd. Het sociale beleid werd ook door de zoons voortgezet. In de tweede wereldoorlog kregen de werkers een gratis

warme maaltijd en toen het tegen het einde van de oorlog begon te knijpen, werd tarwe, vet en waspoeder verstrekt.

Onder invloed van de veranderde tijdsomstandigheden kwam het automatisme waarmee men van vader op zoon bij Rot(e) ging werken te verdwijnen. Vooral de ouderen zagen het verbreken van hechte banden met leedwezen aan en speciaal de verkoop van de kerk was een zware slag. Het echtpaar De Bree heeft al vele jaren de conciërgewoning verlaten en woont nu op Zuideinde 6, welk huisje schitterend is gelegen aan de kop van de oude houtwerf met gezicht op de bekende wipbrug, die ook al een grote rol speelde in het honderdjarig bestaan van de houthandel. Hoewel de gehele entourage de laatste jaren drastisch is gewijzigd, wordt Arie de Bree elk jaar weer naar het kantoor geroepen voor het verzorgen van de Kerstpakketten voor werkers en gepensioneerden en dat is een bezigheid, die hij nog vele jaren hoopt te kunnen volhouden.

Gerrit Jan Reurslag.....

kwam in 1918 als jongmaatje bij Rot in dienst en in 1968 vierde hij zijn vijftigjarig jubileum. Toch hield hij het nog vijf jaar langer vol. Een uniek jubileum, daar in deze tijd van vervroegd uittreden door niemand meer deze mijlpaal zal worden gehaald. Hij en zijn vrouw Maartje belichten in bijgaand artikelje de steun welke door "hun" bedrijf aan het plaatselijk verenigingsleven is gegeven.

Veel voor verenigingen

"Als we wat nodig hadden voor de speeltuin, dan klopten we nooit vergeefs aan bij de baas" aldus Gerrit Jan Reurslag, die zo'n dikke vijftig jaar op de werf heeft rondgelopen. Hij vertelde, dat mede dankzij Rot(e) er in het zuidelijk dorpsdeel een gezond verenigingsleven bestond. In de eerste plaats waren daar natuurlijk de kerkelijke activiteiten, maar ook was er ruime aandacht voor andere ontwikkelingen. "Het clubleven groeide eigenlijk als vanzelf, want op de werf kwam je elkaar tegen en in "schofttijd" sprak je over de speeltuin, de volkstuint of het zwembad, terwijl ook ijsclub Lambert Melisz als een echte zuiderclub werd genoemd." Enthousiast spraken beide echtelieden, nu woonachtig in Lambert Melisz, over de bloeiende jaren van de speeltuin, waarbij ook de naam van Gerrit Hartog viel, die menig speeltuig in de werfsmederij ontwikkelde. Men kwam zelfs als eerste club in de streek in bezit van een echte glijbaan die veel belangstelling had. Maar naast het buitenwerk werden er ook avonden in het gebouwde georganiseerd en voer men per motorboot met de kinderen naar de Vecht, Groenendaal, Kraantje Lek en andere bestemmingen. Je komt nu nog oudere zuiderlingen tegen die nog met veel plezier over deze tochten spreken. Toen de recreatiezaal kwam, werd deze ook opengesteld voor verenigingen. Als we het echtpaar Reurslag zo op hun praatstoel horen, komen we tot de conclusie, dat er nu nog weinig is veranderd.

Het echtpaar De Bree.....

kwam in 1946 vanuit Nederhorst den Berg naar Westzaan, waar beiden als conciërges bij Rote in dienst traden. De heer De Bree kwam voor de kerk als geroepen, daar men juist een gevoelige aderlating had ondergaan door de kerkscheuring. Hij kwam in de kerkeraad, later in de A.R.-Kiesvereniging, gemeenteraad en woningcommissie. Beiden interesseerden zich voor de sociale aspecten van het bedrijf en hebben nog een uitgesproken mening over de hedendaagse maatschappelijke toestanden. Deze Spiegel van de Maand werd door onze redactie uit hun mond opgetekend.

Drie generaties Rot(e) op de plek waar eerder dekschuiten losten. V.l.n.r. Gerrit Jan Reurslag, Arie de Bree en "op de bok" Gerrit ten Cate.

Aan de regel

Aantekeningen uit de geschiedenis van het dorp Westzaan door Nico Heermans

(14) Een traditie in hout

De handel in en het zagen van hout is in de Zaanstreek en in Westzaan al eeuwen lang van grote betekenis. In ons dorp was de "houtcooperij", zo werd dat vroeger genoemd, geconcentreerd in het Zuideinde en aan de Overtoom. Van de in totaal 105 molens, die eens in Westzaan hebben bestaan, waren 50 houtzagers en van dat aantal tellen we 34 stuks in het zuidelijk dorpsdeel. Van tientallen houthandels die in de loop van de tijd in het dorp zijn gekomen en verdwenen, heeft één zich gehandhaafd. Het is Houthandel Rote, een onderneming die bovendien op 8 februari aanstaande 100 jaar bestaat. Een reden te meer om in deze rubriek aandacht aan deze vennootschap te schenken.

De eerste houtzaagmolens in ons dorp werden omstreeks 1640 gebouwd. Allengs nam de vraag naar hout sterk toe, mede in verband met de bouw van zeeschepen aan de Westzener Overtoom. In de 17-de en 18-de eeuw was die houthandel in ons dorp zó omvangrijk dat het de moeite loonde regelmatig aparte houtveilingen te organiseren. Die vonden plaats in de befaamde herberg De Verdwaalde Boer aan de Overtoom bij de sluis. De voortzetting van deze herberg als café werd enkele jaren geleden door de familie Lagerweij gestaakt.

Ondanks het verdwijnen van de scheepsbouw kort voor 1800, gevolgd door een diepe economische inzinking tijdens de Franse bezetting, handhaafde de "hout-

cooperij" zich. Niet alleen handhaven, maar er vond zelfs uitbreiding plaats door het bouwen van nieuwe molens. Zo treften we rond 1870 als belangrijke houthandels in het Zuideinde aan: Jan Dekker met twee, Adriaan de Lange en Zonen met drie, de familie Kruijt met twee en de familie Buys met drie molens. De houthandel gaf vele handen werk en betekende voor flink wat gezinnen brood op de plank. Op een molen van Jan Dekker werkte eens een jongeman: Pieter Rot Corneliszoon. Hij werd de grondlegger van de thans jubilerende onderneming.

Toen Pieter Rot in 1886 de sprong waagde om voor zichzelf te beginnen, doorbrak hij een traditie. Want hij kwam niet voort uit één van de gerenommeerde

families, die dikwijls generaties lang bij de houthandel betrokken waren. Nee, hij stamde uit een eenvoudig arbeidersgezin. Het ontbreken van een comfortabel beginkapitaal noopte Pieter tot het aan de man brengen van brand- en timmerhout. Echter, de aanhouder wint. Door een zorgvuldig bedrijfsbeleid nam het vermogen in de onderneming gestadig toe. De doorbraak kwam in 1918, toen de terreinen en de opstallen van de gestaakte houthandel Adriaan de Lange en Zonen in eigendom werden verkregen. Daarin was begrepen de stoomhoutzagerij De Huismusch, gebouwd op de plaats van de gelijknamige molen, die in 1875 was afgebrand. Voortaan konden dus de aangevoerde balken in eigen beheer worden gezaagd. De naam De Huismusch werd alras veranderd in de imposantere naam De Adelaar. En nog steeds is deze vogel het embleem van de vennootschap.

De oude heer Rot gaf in 1922 het roer over aan zijn zoons Cornelis, Klaas en Willem Jan. Deze laatste -meneer Willem in het dagelijks verkeer- heeft na het uittreden van zijn beide broers enige jaren alleen de directie gevoerd. Tot hij werd bijgestaan door zijn zoons Piet, Jaap en Willem Jan junior. Thans is laatstgenoemde de enige uit de familie Rote, die bij de leiding van de onderneming is betrokken. Inmiddels was aan de naam Rot een e toegevoegd, een om commerciële redenen een begrijpelijke zaak.

Omstreeks 1960 raakte de directie geïnteresseerd in de houtvaart; zij liet in dat jaar een coaster bouwen, de "Westzaan". Deze kustvaarder prijkt op de afgebeelde foto, gelicht uit het bedrijfsarchief. Ik koos deze foto om twee redenen. Een deel van de familie Rote is present en voorts is een zeeschip met de naam van ons dorp zeker een zeldzaam verschijnsel!

U ziet van links naar rechts: W.J. Rote sr., J. Rote en zijn echtgenote, W.J. Rote jr., de echtgenote van W.J. Rote sr., C. Rote, W. van Someren, de echtgenote van P. Rote en P. Rote zelf. De opname werd gemaakt na de tewaterlating, dat was enkele maanden vóór 31 juli 1960, de datum van overlijden van W.J. Rote sr. (links op de foto). De kustvaarder is enkele jaren na de bouw verkocht, evenals het inmiddels gebouwde zusterschip "Westzaan II".

Er valt natuurlijk veel meer te vertellen over de geschiedenis van Houthandel Rote. Zo zou het interessant zijn ons te verdiepen in de honderden medewerkers, die -dikwijls van vader op zoon- stuk voor stuk hun steentje hebben bijgedragen aan het voortbestaan van de onderneming. De omvang van deze rubriek laat dat echter niet toe. Samenvattend zou ik aldus willen besluiten. Al -pak weg- 350 jaar vervult de houthandel een belangrijke rol in ons dorp. Rote Westzaan zet derhalve een lange traditie voort. Een traditie in hout.

Westzaan weer vishandel rijk

Omstreeks de overgang van het oude naar het nieuwe jaar ging de vlag bij de visliefhebber in top, want sinds twaalf jaar is ons dorp weer een viszaak rijk. Corrie en John Al hebben een deel van hun winkel Kerkbuurt 68 hiervoor ingericht als voorloper van een totaalzaak, met een cafetaria waarin echter geen sterke drank wordt geschonken. Als naam werd Vishandel Gazelle gekozen en dat heeft weer te maken met de vroegere bestemming van de winkel toen Wander van der Loo er zijn fietsenzaak had.

Gazelle

De rijwielfabriek had aan deze een fraai glas in loodraam geschonken en Corry en John vonden het zonde om dit fraaie tableau te slopen. Bovendien geeft de naam een zekere elegantie aan. De Gazellefabriek had geen bezwaar tegen gebruik van de naam en waarom zouden ze ook, daar het altijd nog een bepaalde reclamevorm betekent. John Al is timmerman van beroep, maar wel één met twee rechter handen, hetgeen men in zijn

nieuwe zaak kan aflezen. Hij raakte zonder werk en wilde iets voor zichzelf beginnen. Hoewel hij later wel weer een bescheiden baantje kreeg, zette hij toch door ondanks de vele tijdrovende hindernissen die moesten worden genomen. Na informatie bij de gemeente, Kamer van Koophandel, middenstandsorganisaties en niet te vergeten zijn komend klantenbestand, kwam hij tot de huidige opzet. Een jaar lang bezocht hij één- en soms tweemaal per week de visdetailschool in Den Helder, waar hij de fijne kneepjes van visverkoop en verwerking leerde. Met trots toont hij dan ook zijn diploma dat hij hier behaalde. Bijgestaan door echtgenote Corrie hoopt hij dat spoedig ook alle belemmeringen inzake de cafetaria worden opgeruimd, zodat zij zich geheel aan de exploitatie van hun gecombineerde zaak kunnen wijden. Voor de plaatselijke winkelstand betekent vishandel Gazelle weer een goede aanvulling.

Sfeer bij de Plattelandsvrouwen

De afdeling Assendelft/Westzaan van de plattelandsvrouwen heeft het imago, dat men organisatorisch tot grote daden in staat is. Dat gebeurde ook weer voor de traditionele kerstavond, welke in het Wapen van Assendelft plaatsvond en waaraan het fanfarekorps Harmonie o.l.v. André van Ham en Serafina Woud meewerkten. De laatste werd door onze Assendelftse medewerker beschreven als "de amateur-kunstenares van alle markten thuis en een duizendpoot van het zuiverste water". Voor deze gelegenheid had zij een prachtig kerstverhaal geschreven over herkenbare personen, hetwelk zij, bijgestaan door een perfecte trompettist Gerard Klein, boeiend en ontroerend bracht. Assendelftse Dia Kat - Bruyn, de goed van de tongriem gesneden voorzitter, opende en sloot deze bijzondere avond.

Het Dorpscontact komt er aan

Op de vergadering welke op 7 januari j.l. in "Het Regthuys" plaatsvond, werd in principe besloten het toekomstige dorpscontact te laten bestaan uit leden uit alle wijken van Westzaan. Met het gemeentebestuur is afgesproken, dat de raad dezelfde rechten ontvangt welke ook aan het wijkoverleg in Wormerveer zijn toegekend. Men streeft naar een vaste maandelijkse openbare vergaderavond welke bij voorkeur in het voormalige

De knoester van de maand

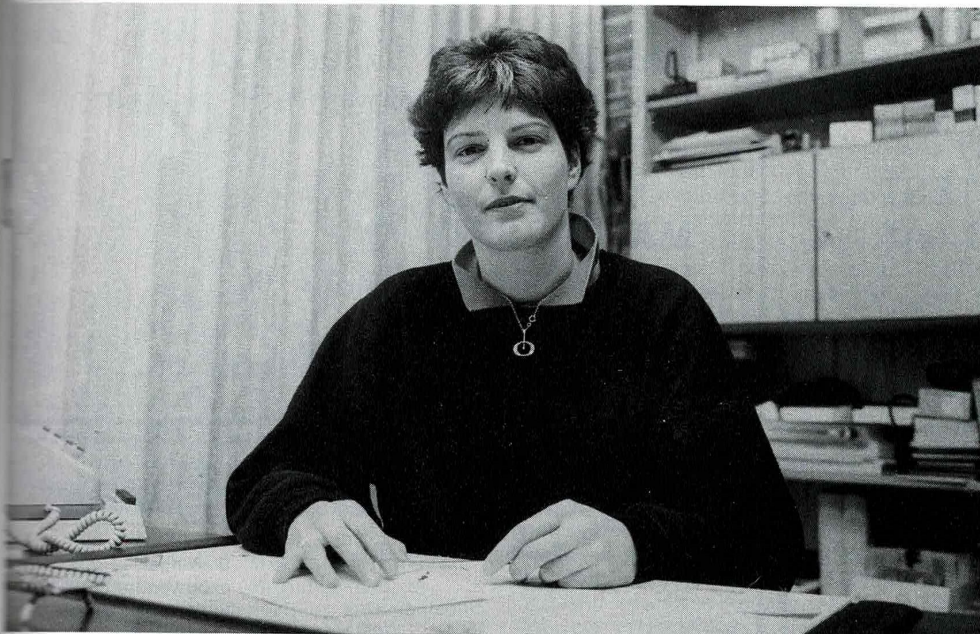
Even voorstellen:

Ik ben als lap geboren in het Engelse Manchester en met mij emigreerden heel wat meters naar het vasteland. Niet zo veel als vroeger, want die ordinaire spijkerbroek heeft veel onheil gesticht. Ik had daar geen last van, want ik vond mijn stekkie bij een elegante boer die van veel ruimte houdt in het onderlijf. Als kledingstuk kunnen we lang mee, als de verzorging maar goed is. In de eerste plaats zijn daar de galgen die op goede hoogte moeten zitten en dan natuurlijk de tijdige badbeurt, het liefst met groene zeep. Ik had mij al ingesteld om mijn leven op dezelfde eentonige manier te slijten, toen Kees Borstelharing, hoofdrolspeler in Fina Woud's meesterwerk "Oh, wat een beeld" het erf op kwam. Ik had het gauw door, want hij kwam voor mij. Hij betastte me en hield me tegen het licht en ik zag mijn baas goedkeurend knikken. Mensen wat heb ik een paar fijne weken gehad. Vooral in "De Speuldoos" was het geweldig en een applaus dat ik kreeg. Helemaal te gek en van mij mag Fina elk jaar zo'n stuk maken met mij en Kees in de hoofdrol. Mijn succes bleef ook niet onopgemerkt bij De Wessaner, vandaar dat U mij nu met alle attributen op de kiek ziet.

Onze nieuwe dokteres

Door de komst van mevrouw Van Beest zijn we in ons dorp weer twee doktoren rijk. Zij komt voorlopig voor halve dagen, houdt spreekuren en legt ook visites af. Voor dr. J.H. de Heiden betekent dit een welkome versterking, waardoor hij in enigermate wordt ontlast van zijn vele werkzaamheden.

Voor zover ons bekend is mevrouw Van Beest de eerste vrouwelijke arts die in ons dorp een baan heeft aanvaard. Zij studeerde af in oktober 1984 en heeft al praktijk gedaan. Van een vriendin hoorde zij dat dr. De Heiden in Westzaan assistentie zocht en het contact was hierna snel gelegd. Per 1 januari j.l. zijn de werkzaamheden begonnen. Uit ons gesprek bleek, dat onze dokteres het prettig vindt om in een dorp te werken. Zij komt oorspronkelijk uit Uithoorn en woont nu in Amstelveen. Mettertijd hoopt zij zich

in Westzaan te kunnen vestigen. Het aantrekken van de nieuwe dokteres geeft het echtpaar De Heiden wat meer gelegenheid de vrije uren te benutten. Intussen draait de nieuwe situatie, die ontstond na het vertrek van dr. L. Goede, ruim een jaar geleden, voor alle partijen plezierig. Het systeem van afspraken loopt uitstekend alhoewel het spreekuur met de "vrije inloop" op dinsdagmorgen toch ook nog wel bezoekers telt. Tevens komen er goede berichten over het bezorgen van de medicijnen aan huis. Met de aanstelling van mevrouw Van Beest is onze medische verzorging weer op peil, waarbij ook een wens van overheid en de maatschappij voor geneeskunde wordt gerealiseerd. Hierbij wordt uitgegaan van het ideaal dat een huisartspraktijk maximaal ± 2500 patiënten dient te bevatten, wat naar wordt verwacht in 1990 zal zijn bereikt.

Uitnodiging

Hierbij nodigen wij U gaarne uit voor onze jaarvergadering op woensdag 5 februari a.s. in hotel De Prins te Westzaan, welke zal aanvangen om 20.30 uur.

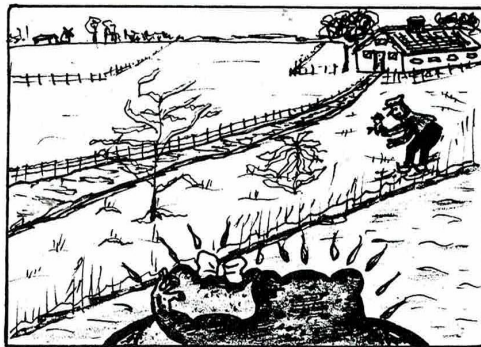
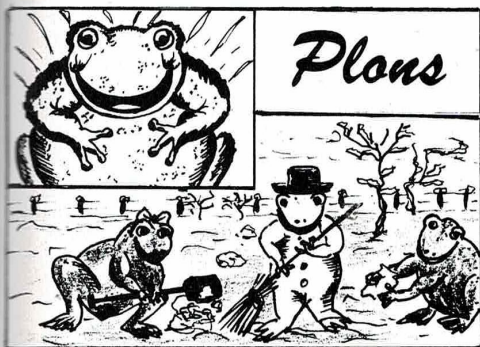
Voorafgaande beleggen wij om 20.00 uur een openbare bijeenkomst t.b.v. de nieuw te benoemen leden van Dorpskontakt. Dit als gevolg van het besluit, genomen op onze algemene jaarvergadering d.d. 19 februari 1985.

Agenda Dorpskontakt:

1. opening
2. mededelingen en ingekomen stukken
3. verkiezing c.q. benoeming
4. sluiting

Agenda jaarvergadering:

1. opening
2. ingekomen stukken
3. bestuursmededelingen
4. vaststelling notulen jaarverg. 19-2-'85
5. jaarverslag sekretaresse
6. jaarverslag kaskommissie
7. jaarverslag penningmeester
8. verslag dames- en kinderkoor
9. verslag historische vereniging
10. verslag Regthuys
11. verslag krant De Wessaner
12. verslag commissie werkgroep Dorpskontakt
13. bijzondere activiteiten
14. benoeming bestuur, het huidige bestuur met schema van aftredingsdata:
voorzitter: W. Veenis (1988)
sekretaresse: A. Aafjes, aftredend, niet herkiesbaar
penningmeester: F. Eerenberg, aftredend, herkiesbaar
leden: R. Woudstra (1989)
A. de Ridder (1988)
T. Frederiks (1987)
benoeming: Joly Selling-sekretaresse
15. benoeming kaskommissie
16. loting kollekte Jantje Beton
17. rondvraag
18. sluiting

Joedeloehoe..... vinden jullie sneeuw ook zo mooi? Nou, Plonsien en ik wèl hoor. Alles was hãrdstikke wit buiten, maar ook hãrdstikke koud. Mijn Plonsien, die erg sportief is, wou meteen een sneeuwpop maken. "Wwwat hhheb jje nnnou an een sssneeuwpppop?", vroeg ik bibberend (want ik had helemãal geen zin om er een te maken), "Nou goed", zei Plonsien, "dan geén sneeuwpop..... dan maken we een sneeuwikkker!!!" "Een sneeuwikkker???" riep ik, "daar heb ik nog nooit van gehoord." "Ik wel!", zei Plonsien, "kom op

Plons.... hëlpën!!!" En dus maakten we samen een sneeuwikkker. Maar toen ie af was waren we zo koud als ijspegels en daarom gingen we lekker naast elkaar in m'n klomp zitten om weer warm te worden en ik kreeg een zoen van Plonsien. Toen we daar zo zaten te zoenen, zagen we ome Piet aan komen lopen. Die keek verbaasd naar onze sneeuwikkker, pakte hem op en liep ermee naar de boerderij. Wij d'r achteraan natuurlijk en we sprongen gauw op het raamkozijn om te zien wat er gebeurde. Ome Piet kwam de kamer binnen, zette de sneeuwikkker op

tafel en zei tegen tante Maartje: "Alsje-blijft, hier heb je je Plons, hij is doodgevroren!" Natuurlijk begon ze vreselijk te huilen. "Oh nêé", riep ze, "oh nêé!!!" Ze tilde de sneeuwikkker op, zette hem vlak bij de kachel en ging snikkend zitten wachten tot er een dood kikkertje te voorschijn zou komen. Hij begon wèl gauw te smelten, maar er kwam alleen maar een plasje water, met niks erin. Toen hebben Plonsien en ik nèt zo lang op het raam getikt tot tante Maartje ons zag en weer heel blij begon te lachen. Goed hë" en ome Piet was kwãád!! Doeg!!!

Nederland gezien door Poolse ogen

Toen enige jaren geleden het echtpaar J. Eerenberg - Muusse, Weiver 83, tijdens een vakantie in Polen een huisje huurde van Roman Bajon hadden zij er geen flauw vermoeden van, dat hieruit een vaste relatie zou ontstaan. Er kwam een uitnodiging en na een eerste verblijf bij de familie in 1984, was de 51-jarige Pool ook dit jaar weer twee maanden in West-zaan. Hij had een tijdelijke baan in Amsterdam en vindt ons land een paradijs. Als U dit leest zit hij weer in zijn dorp Slawa (spreek uit Swava) even over de Oostduitse grens en zo'n 300 km. van Warschau. Tijdens zijn verblijf is ons dorp, voerden wij een gesprek met hem. Daar hij alleen zijn landstaal spreekt, trad mevrouw Ewa de Hoog - Liwinska, Poolse van geboorte en door haar huwelijk met een Zaanse specialist Nederlandse, als tolk op.

Roman over Nederland

Roman Bajon is met zijn 51 jaren al gepensioneerd. Dat komt omdat men in Polen na dertig gewerkte jaren, een streep kan zetten onder zijn loopbaan. Hij was timmerman, annex onderhoudsmonteur en zoals wij dat met een gemeenplaats noemen "een man met twee rechter handen". Hij exploiteert enige door hem zelf gebouwde vakantiehuisjes in zijn idyllisch gelegen woonplaats. Voor zijn bezoek aan Nederland was hij wel in Oost-europese landen geweest, maar deze zijn niet met ons land te vergelijken. Als één van de hoofdkenmerken noemde hij de gezelligheid die bij geopende gordijnen uit de huizen straalt.

Geld voor goederen

Daar Roman al zijn verdiende geld omzet in goederen die in zijn land schaars zijn, bezoekt hij veel winkels en markten. Hij bemerkt dan, dat de Nederlanders de Polen een warm hart toedragen, want als zij horen, dat hij uit dit land komt, krijgt hij altijd een fikse korting. Ook kan hij wel eens artikelen voor niets meenemen. Dit gebeurde o.a. op de Zwarte Markt in Beverwijk, waar een vrouwelijke standhouder, die zelf uit Rusland kwam, het gevraagde artikel gratis meegaf. De overvloed in winkels spreekt hem erg aan. Toen hij bij Wastora in Zaandam wandelde, viel hij van de ene verbazing in de andere. Hij begreep niet, dat in een land met zo'n groot aantal werklozen en verkerend in een economische crisis, zoveel luxe te koop was.

Momenteel is de familie Eerenberg de tijdelijke logé weer kwijt. Wel een logé met enige risico, daar tevoren moest worden getekend, dat bij een eventueel voorkomende ziekte de verantwoording

bij de gastheer kwam te liggen. Uitgehuurd door de gehele familie, zette Roman weer koers naar zijn geliefde Polen, zijn auto volgeladen met allerlei nuttige artikelen, waarvan zijn vrouw en twee kinderen en ook velen uit de dorps-gemeenschap van Slawa zullen profiteren. En wellicht komt hij dit jaar weer terug. De familie Eerenberg zal hem graag weer willen ontvangen.

O.B.M. WETENSWAARDIGHEDEN

Allereerst wenst het bestuur van de O.B.M. alle verzekerden een gezond en schadevrij 1986 toe.

Behandelden we in het vorige nummer de stormschade-beperving. Thans komt hier het vervolg.

Fundering:

Een fundering moet in de eerste plaats berekend zijn op verticale druk maar ook op de horizontale krachten van de wind en de spankrachten van de spanten. De bovenbouw moet stevig met ankers aan de fundering zijn bevestigd.

Spanten:

Er is sprake van twee typen spanten.

1. Spanten die op de muurplaten worden opgelegd. Deze worden vaak niet of onvoldoende verankerd.
2. Spanten die door hun konstruktie stabiel zijn en die de druk rechtstreeks overbrengen op de fundering. Deze dienen horizontaal en vertikaal te worden verankerd.

Tevens dienen er windverbanden, kruisen van hout of staal aangebracht te worden die de druk- en zuigkrachten van het dak overbrengen op de eindwanden en of op de zijwanden.

Bij gemetselde muren dienen de grote muuroppervlakten te worden versterkt met pilasters of door een stevige bevestiging aan de spanten.

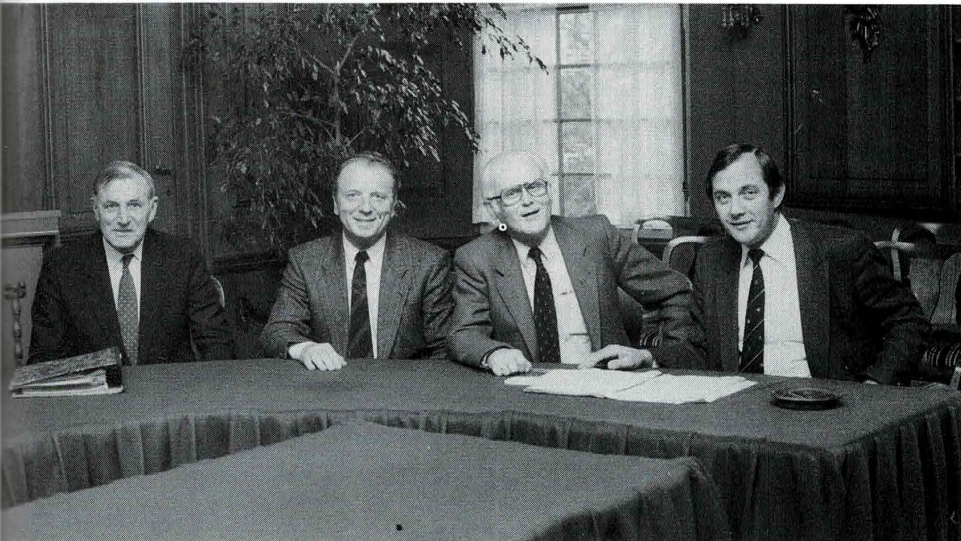
Gordingen:

Gordingen dienen niet te licht gekozen te worden en ook niet te ver uit elkaar te worden gelegd. Er moet niet alleen rekening worden gehouden met het gewicht van de dakbedekking, maar tevens met de druk van sneeuwbelasting en de winddruk en zuiging. Het aanbrengen van gordingklossen en gordingankers kan hier een oplossing bieden. Hiermee dient meestal gekombineerd te worden het aanbrengen van beugels en strippen van thermisch verzinkt of roestvrij staal. Eindgevels dienen al of niet met een eindspant te worden uitgevoerd. In beide gevallen behoren windstijlen of steunberen van voldoende zwaarte aanwezig te zijn. Plaatmaterialen moeten solide tegen afwaaien worden bevestigd volgens voorschrift van de fabrikant.

Voor een goede bevestiging van isolatiemateriaal op staal of aluminium moeten stiften, voorzien van ringen aan de onderliggende konstruktie worden gelast. Acht tot zestien bevestigingspunten per m². is noodzakelijk. Een andere oplossing is ballastgrind aanbrengen

Tot slot delen wij U mede, dat het voorgaande is ontleend aan de brochure "Hoe is stormschade te beperken?" U kunt deze brochure bij één van de bestuursleden verkrijgen.

Wisseling bij waterschap

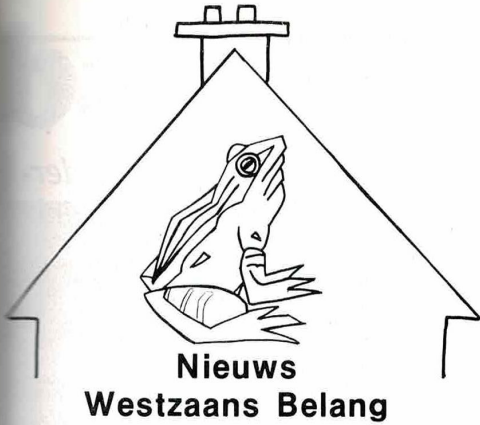

De heer N.A. Grootes, oud-Westzoner heeft zijn werkzaamheden als hoofdingeland voor de polder gestaakt. Dat waren 9 jaren voor de polder Westzaan en na de fusie evenzovele jaren voor het Waterschap Het Lange Rond. De heer Grootes bezette de zetel welke door de Kamer van Koophandel wordt aangewezen. Hij ontving uit handen van dijkgraaf H.A.

van der Pal een verguld vizeltje. Zijn opvolger is de heer W. Veenis.

Op de foto ziet U de heren S. Kat (één van de zes heemraden van Het Lange Rond), M. Hos (hoofdingeland van de polder) en N.A. Grootes die zijn bescheiden overdraagt aan zijn opvolger W. Veenis.

Rabobank groter - Fa. Tanger blijft

Door de aankoop van het pand van Tanger b.v. heeft de Rabobank de mogelijkheid gekregen om nog eens fors uit te breiden. Dit gaat maar voor een klein gedeelte ten koste van Tanger b.v. waar alleen de winkelverkoop van meubelen wordt afgestoten. De bank trekt het gedeelte bij tot de zijdeur aan de Kerkstraat.

Ondanks de forse verbouwing in 1975 groeide de bank al snel weer uit zijn jasje. Vorig jaar dacht men deze voor een deel te kunnen oplossen door een interne verbouwing, maar al snel bleek dat wel de efficiëntie was verbeterd, maar het vloeroppervlak niet naar behoefte was gegroeid. Vandaar de aankoop van de winkel van Tanger b.v., die eind van de vorige maand zijn afronding kreeg nadat reeds enige maanden het gerucht van de op handen zijnde overdracht in het dorp circuleerde. De nieuwe aanwinst betekent ook een grote verbetering van de privacy en dat is in het bankwezen een zeer voorname zaak. Naast de ruimte voor zakelijke relaties, en dat is praktisch iedereen die met de Rabobank heeft te maken, verkrijgen de verzekeringen- en

de reisafdeling meer ruimte. Twee onderdelen bij de bank die een belangrijke bijdrage leveren aan de jaarlijkse groei van de organisatie.

Momenteel is zo'n 85% van de dorpsbewoners bij het bankgebeuren betrokken en dat is verhoudingsgewijs een zeer groot aantal. Daarbij komen nog relaties buiten de plaats. Het is opvallend, dat vele Westzaners die naar elders vertrokken toch onze plaatselijke bank aanhouden. Veel van deze populariteit heeft de bank te danken aan de steun welke men verleent aan het verenigingsleven, wat op velerlei wijze profiteert van de winst die wordt gemaakt. Wat het woonhuis betreft verandert er niets. Jaap Tanger blijft in het bovenhuis wonen, daar dit gedeelte buiten de verkoop is gehouden.

Allereerst wenst het bestuur van Woningvereniging Westzaans Belang U allen een voorspoedig, maar vooral gezond 1986 toe. 1986 zal voor de vereniging een druk jaar worden. Vorige maand schreven wij U al over de werkzaamheden in diverse complexen, welke één dezer dagen van start zullen gaan. Er zal veel werk moeten worden verzet voordat dit alles zal zijn gerealiseerd.

De afsluiting van 1985 was bijna historisch te noemen. Op 5 december j.l. konden de bewoners van de nieuw gebouwde woningen aan Klein-Engeland de sleutels in ontvangst nemen. Wij heten deze bewoners van harte welkom in onze vereniging en wensen U veel woongenot. Het leuke van dit plan is, dat de woningen zijn gebouwd met medewerking van schoolverlaters, een z.g. "leerlingenbouwplaats". Het is een goede zaak als deze jongeren op zo'n manier hun praktijkkennis kunnen vermeerderen. Dat het nuttig is moge blijken uit het feit, dat de jongeren mede door de ervaring die zij met het bouwen van de woningen hebben opgedaan, allen een baan hebben kunnen vinden. Waarom historisch? Elke woningvereniging heeft mede als doel het bouwen van woningen. Dit was bij onze vereniging echter al weer 11 jaar geleden. Toen realiseerden wij 16 woningen aan de Middel. Na het debacle van plan Molenaar, hadden wij alle hoop op het plegen van nieuwbouw

laten varen. Vandaar dat de bouw van deze 8 woningen een klein historisch feit is.

Eind 1985 werden 5 woningen aan de Watermolenstraat en 4 woningen aan de Torenstraat voorzien van kunststof kozijnen zowel in de voor- als in de achtergevel. De verdere werkzaamheden hieraan zullen gebeuren gelijk met de opknappbeurt van de Torenstraat/Oranjeboomstraat. De plannen hiervoor zijn klaar, maar het wachten is op de nodige vergunningen. We hebben goede hoop dat deze snel afkomen, zodat we ook hier aan de slag kunnen.

Veel veranderd

Gerrit ten Cate, 't Hoenstraat 24 vierde onlangs het feit dat hij veertig jaar geleden als vijftienjarige bij houthandel Rote b.v. in dienst trad. Hij begon op de laagste sport van de ladder en dat was krullenjongen op de balkenzagerij De Adelaar. Hij kon direct al goed aan de bak, want de zagerij was voorzien van een stoommachine en die leefde van zijn eigen afval. Gerrit kan nog smakelijk vertellen over zijn chef opa De Haan die als stoker moest zorgen dat De Adelaar steeds over voldoende stoom beschikte. Het was nog de tijd dat de motor- en dekschuiten het interne vervoer bepaalden en de werven Sundsvall en Oude Visser nog volop in werking waren. Ook de tijd dat de zeeschepen hun lading losten in de eigen haven. Later nadat de loswal was gebouwd ging het via deze plaats per gemotoriseerd vervoer naar de opslagplaatsen op het complex. Gerrit ten Cate, nu als bestekzoeker-aflader in dienst, heeft alle veranderingen in de loop der jaren meegemaakt en dat geldt dan speciaal de manier van opslag en verzending. Ook de aanvoer heeft een radicale wijziging ondergaan, daar nu zelfs kan worden geleverd wat men nodig heeft. De werkzaamheden van de schaverij zullen straks ook minder worden, daar men bij de bron al orders voor geschaafd hout kan aannemen. Veertig jaren waarin de aard van het bedrijf totaal is veranderd en waar de handkracht steeds meer door de machine is vervangen.

Colofon
Redactie: Jaap de Boer
Administratie: Aat Vet
Tekstverwerking: Wil van 't Veer
Advertenties: Aart Sluis en
Piet van der Loo Jr.
Fotografie: Foto "Herdi"
Druk: Van Dijk en Allan B.V.

bai de taid

De Westzaanse Gemeenschap in de kracht van haar leven

Op de receptie van de Westzaanse Gemeenschap werden vele mooie woorden gesproken en alle sprekers waren het er over eens, dat de organisatie goed werk verricht op diverse terreinen van het plaatselijk verenigingsleven.

De woordenstroom door Jan Albers, als voorzitter van de Jubileumcommissie gekanaliseerd, werd afgewisseld door een optreden van kinderkoor De Kikker-tjes o.l.v. Cor Tuijn en door de boerenkapel De Kroosridders van de muziekvereniging Crescendo. Dat onze muzikale boeren ook met hun tijd meegeen bewees de uitvoering van de Tiger rag, waarin de loeiende koeien door brullende tijgers waren vervangen. Aan enveloppen met inhoud werd ruim f 1.300.-- ontvangen, welk bedrag in de W.G. kas bijzondere activiteiten is gestort. De kosten van de receptie werden gedragen door een sponsor, die iedere klant met goede raad van dienst is. De receptie werd zaterdag 21 december j.l. in De Prins gehouden.

Op de foto brengen De Kikkertjes de door Cor Tuijn geschreven Westzaan Ballade.

Lambert Melisz weer snel op de ijzers

Woensdag 8 januari was onze ijsclub Lambert Melisz weer de eerste die haar baan openstelde. Tientallen meisjes en jongens trotseerden de felle kou en trokken hun baantjes. De nieuwe kantine was in volle werking en het geheel straalde van het enthousiasme. Jammer dat je zo weinig staat op het weer kan maken, waardoor het opstellen van plannen altijd een gok blijft. Maar met de nieuwe accommodatie kan men ook iets organiseren zonder risico. Lambert Melisz nodigt voor woensdag 12 februari a.s. alle Westzaners uit voor een klaverjasavond waarvoor mooie prijzen beschikbaar zijn. Aanvang 20.00 uur.

25 inzendingen

De fotowedstrijd welke door de jubilerende Westzaanse Gemeenschap in de laatste maanden van 1985 werd georganiseerd leverde 25 inzendingen op verdeeld over drie categorieën. Voor elke groep is een eerste prijs van f 40.--, een tweede van f 20.-- en een derde van f 15.-- beschikbaar gesteld, bestaande uit foto-artikelen welke bij Foto Herdi kunnen worden gekocht. Momenteel is de jury o.l.v. Cees Snijder druk bezig met de selectie. Wij hopen in het februari-nummer de prijswinnaars te publiceren.

Kopij dient vóór 7 februari a.s. te worden ingeleverd. Het volgende nummer verschijnt na 24 februari 1986.

KERKDIENTEN

Verenigde Doopsgezinde Gemeente

2 febr. 9.30 uur ds. K. van der Wijk
9 febr. 10.30 uur Gez. Dienst Wormerveer
23 febr. 9.30 uur ds. E. van Harlingen

Ger. Gemeente, J.J. Allanstraat 463

2 febr. 10.00 en 15.30 uur Dienst
5 febr. 19.30 uur ds. A. Bac
9 febr. 10.00 en 15.30 uur Dienst
16 febr. 10.00 en 15.30 uur Dienst
23 febr. 10.00 en 15.30 uur Dienst
26 febr. 15.00 en 19.30 uur Biddag ds. Meeuse

Hervormd / Gereformeerde Federatie

26 jan. 10.00 uur Kandidaatsdienst
2 febr. 10.00 uur ds. A. Mak
9 febr. 10.00 uur ds. A. Mak
19.00 uur Themadienst
16 febr. 10.00 uur ds. A. Mak (H.A.vondmaal)
23 febr. 10.00 uur ds. A. Mak (opname IKON)

Chr. Geref. Kerk J.J. Allanstraat 185

26 jan. 9.30 en 16.30 uur ds. M.W. van Nieuwenhuizen
2 febr. 9.30 en 16.30 uur ds. Rietveld
9 febr. 9.30 uur Dienst des Woords
16.30 uur ds. A. v.d. Weerd
16 febr. 9.30 en 16.30 uur ds. C. van der Weele
23 febr. 9.30 en 16.30 uur ds. J. Oostenbroek

De watermeter

Joop Smit, Jac. van Waertstraat 15 a, was al 19 jaar trots op zijn speciale glazen watermeter, welke voor het benedenhuis stond opgesteld. Elke dag werd de stand opgenomen en in een dagboek bijgehouden. Het is een dik dossier wat een compleet beeld geeft van de hoeveelheid water die er in het Noordelijk deel van het dorp is gevallen. Maar enige weken geleden was hij plotseling uitgekoken, want zijn meter was verdwenen. Elke Westzener kent Joop Smit en wij kunnen ons dan ook moeilijk voorstellen dat er een plaatsgenoot is, die de meter zou hebben gestolen of vernield. Maar misschien heeft iemand iets gezien of gehoord wat er toe kan leiden, dat het apparaat weer terecht komt. Joop was bijzonder aan de meter gehecht, mede omdat hij een aantal jaren metingen verzette welke hij voor het weerstation in de Bilt verzamelde.

